

vide vi ikke, og i alt Fald er det mest sandsynligt, at det er Prisstigning, der kommer, og ikke Prisfald.

I øvrigt skal jeg oplyse, at paa de til Dato bortakkorderede Arbejder er der, naar man altsaa sammenligner det med de Overslag, som laa til Grund for den i 1902 bevilgede Sum, indvundet paa selve Byggearbejdet 96,000 Kr. Paa Bygningsingeniørarbejder er der indvundet 44,000 Kr., men paa den anden Side er der tabt paa elektrisk Installation 20,000 Kr., saa der her er et Overskud paa 24,000 Kr. Paa Ingeniørarbejder, saasom Kloakanlæg, Dræning osv., er der indvundet 7,000 Kr., saa at der i alt er indvundet 127,000 Kr. Imidlertid maa man ikke regne, at det alt er Penge, vi senere ville kunne anvende til noget andet. Det maa erindres, at Beløb til Dækning af de under det bortakkorderede Arbejde fremkomne Ekstraarbejder, saasom glemte Poster eller Poster, som ikke have kunnet beskrives fuldt udtømmende, eller Udgifter til Forandring i Arbejder, kan man ikke altid undgaa. Til Udbedring af Beskadigelser paa færdige Arbejder samt til Vedligeholdelse af Bygningerne i de Aar, de maa henstaa, inden hele Hospitalet er færdigt, tør der ikke anslaas mindre end $1\frac{1}{2}$ pCt. af den udbudte Sum eller 45,000 Kr. Endelig er der paa en enkelt Bygning, som det har vist sig nødvendigt at gøre noget større end efter Overslaget af 1902, nemlig Badebygningen, anvendt et Beløb ud over Overslagssummen paa 32,000 Kr., saa at vi kunne regne, at der af de indvundne 127,000 Kr. er brugt 77,000 Kr. Herefter udgør det indvundne Beløb i alt 50,000 Kr. For saa vidt mener jeg, man maa sige, at Byggearbejdet er gaaet godt. Man har Punkt for Punkt kunnet holde sig til Overslagssummen, og jeg maa derfor mene, at den Dag Bygningsarbejdet er færdigt, har man kunnet holde sig indenfor den paa Overslagene af 1902 bevilgede Sum, de 7,216,000 Kr.

Men da jeg nu omtaler Forholdet ved Byggearbejderne i Øjeblikket, vil jeg erindre om, at den største Del af disse Besparelser er indvunden paa de først afholdte Licitationer. Efter at senere den stærke Prisstigning er indtraadt, have de fleste Licitationer saa godt som intet Overskud givet. Derfor tør jeg neppe paa-regne, at der vil opnaas yderligere Besparelser paa de resterende Arbejder. Snarere maa man sige, at hvis Prisforholdene ikke ændres nedad, vil det, jo længere man kommer frem i Tiden, blive vanskeligere

og vanskeligere at holde sig til Overslagssummen. Men altsaa, saa langt som vi ere, saa langt ere vi.

Rørdam: Jeg skal ikke diskutere mere med den højtærede Kultusminister om Lovforslagets sproglige Affattelse — det hører ikke mig til —, jeg skal kun fremhæve, at det er underligt, den højtærede Kultusminister siger, at Spørgsmaalet om en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme er afgjort ved Loven af 1903. For ved denne Lov blev tillige afgjort det Spørgsmaal, som her ligger for, om en Sygeplejerskebolig, og naar man altsaa nu har kunnet fremsætte et Lovforslag om en Sygeplejerskeskole, kunde man ogsaa fremsætte Forslag om en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme og en Afdeling for Børnesygdomme. Inden Hospitalet bliver færdigt, ville nemlig de Krav blive saa stærke, at vi blive nødt til at imødekomme dem, og saa kan man akkurat lige saa godt gøre det med det samme. I den Anledning er det, jeg har beklaget, at den højtærede Minister ikke har fulgt den Anvisning, som blev givet af Udvalget i sin Tid, at erhverve noget af den Kommunen tilhørende 200 Alen brede Grund mellem Blegdamshospitalet og Rigshospitalet.

Det forekommer mig fremdeles, at 522,000 Kr. til at installere 100 eller 115 Sygeplejersker og til at indrette en lille Skole, som det jo dog i Virkeligheden er, er en overordentlig stor Sum. Det er 5,000 Kr. til hvert Individ. Naar der i Gaar blev forelagt et Lovforslag af Forsvarsministeren om Opførelse af en Kaserne for Søværnets værnepligtige Mandskab til 700 Mand, som skulde koste 320,000 Kr., synes jeg, der ikke er et godt Forhold i de to Ting, ligesom dette Byggeføretagende bliver overordentlig dyrt i Sammenligning med, hvad andre Byggeføretagender af samme Art have kostet. Jeg tror nok, at man uden Skade kunde reducere Summen en Del, hvis det da ikke, som sagt, er saaledes, at den muligvis skal gaa ogsaa til andre Ting.

Den højtærede Kultusminister sagde, at det var vel ikke saa nødvendigt med en Situationsplan, da Bygningerne skulde ligge paa samme Sted, hvor de laa nu, men samtidig sagde den højtærede Kultusminister, at Bygningen skulde være betydelig større, og i saa Fald synes jeg nok, at en Situationsplan havde været vejledende.

Jeg skal ikke komme meget ind paa Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres med Frederiks Hospitals nuværende Bygninger.